

Eljött a rendelt ideje nemcsak szólásnak, hanem a hitből fakadó életre szóló cselekvésnek, a feltámadásnak és a régi romok megépítésének.

Eljött a rendelt ideje nemcsak szólásnak, hanem a hitből fakadó életre szóló cselekvésnek, a feltámadásnak és a régi romok megépítésének.

Az idővel nehezen bánik az ember, nem hiába imádkozik ekképpen a zsoltáros: Taníts minket úgy számlálni napjainkat, hogy bölcs szívhez jussunk. Az idő pénz, tartja a mondás, minden perc drága, szoktuk hangoztatni. De az elfecsérelt idő hiábavalóságát is, ismerjük. Kifolyik a kezünk közül, és szétfolyik, mint a víz, vagy elröpül a fejünk fölött és semmi hasznunk belőle. Az unatkozó embernek a céltalanságot jelenti. Megáll az idő, ha értelmetlenül telik, de rögtön rohanni kezd, ha időnkben nem futja az elvégzendő feladatokra, az értelmes cselekvésre. A filozófiai könyvtárnyi irodalmat szól az időről.

Az idő és a tér egyetemes kategóriái között bukdácsolva beleszédülünk a végtelenbe, és porszemnyi létünk gyarló volta még inkább kihangsúlyozódik. Ezer esztendő annyi előtted, mint a tegnapi nap, amely elmúlt. És mintegy őrzésnyi idő éjjel - olvassuk ősatyánk, Mózes imádságában. Villantásnyi létünk megsemmisítő tudatával szemben viszont az apostol felemelő szózata hangzik: Jézus Krisztus tegnap és ma és mindörökké ugyanaz. Isten örökkévaló idejébe tagolódva múltó időnk ekképpen tágu ki, és nyer új értelmezést Isten által, aki az idő ura, aki életidőnknek nekünk haszonra adta, és aki megtanít arra, hogy mindennek rendelt ideje van - amint a prédikátor mondja. Aki Dávid zsoltára értelmében bölcs szívhez jutott, abban szűnik a kétség, lelkéből elszáll a semmiség kínzó tudata.

A kusza idők és zavaros korszakok nyomasztó körülményein felülemelkedik, mert ráébred, hogy a teremtés rendjében minden a helyén van. Többé sem megállítani, sem siettetni nem akarja az idő múlását. A nem szeretem alkalmakat is mint az élet apró örömeit éppen úgy elfogadja, örömeiben és bánatában sem az oktan optimizmus, sem a kétségbeesett pesszimizmus el nem ragadja, mivel megtanulta, hogy Isten akarata szerint mindennek rendelt ideje van az ég alatt. Ideje van az születésnek és a meghalásnak, az ültetésnek és a kiszaggatásnak, a rontásnak és az építésnek, ideje a hallgatásnak és a szólásnak. A prédikátor felsorolásában szereplő hét ellentétpár az időre, mint meghatározott alkalomra világít rá.

A soha és az örökké megfoghatatlan általánossága, és elvont időkategóriái helyett a meghalás helyett a születésre, a kiszaggatással szemben az ültetésre, a rontás nyomán

az építésre, sírás, a veszítés, a hallgatás helyett a nevetés, a keresés, a megszólalás lehetőségére vezet reá bennünket. Időnként ajándékként nyerjük tehát Istentől arra, hogy szóljunk és ne hallgassunk, hogy a rombolás és a halál erőivel szemben életre, és építésre vállalkozunk.

Ragadjuk meg az Isten adta időt a jónak cselekvésére. Még időnk van, cselekedjünk jól - buzdít Pál apostol, hogy ne múljon el üresen és értelmetlenül az életünk. Hirdesd az ígét - áll elő vele alkalmas és alkalmatlan időben az üres beszéddel szemben. Ez az Isten szolgálóinak erkölcsi arany szabálya. Akik felismerik az idő alkalmas voltát, hogy tudják mit kellene Izraelnek cselekedni, azok hallgatnak valahol az Isten beszédére - olvassuk, az Krónikák könyvének történelemformáló időkről, szóló tanítását. Igen, ez itt a kérdés. Alkalmas és alkalmatlan időben, mi a hivatásunk, mi az feladatunk, mit kell cselekednünk? Mikor van az alkalmas és kellő idő arra, hogy cselekedjünk? 1848. márciusának idusán a Pesti ifjak ritka éles látással és beleérzéssel ismerték fel a cselekvés pillanatát, amikor a lánglelkű költővel együtt vallották: Itt az idő, most vagy soha. Hasonló jelzés tölt el bennünket, a magyar nemzet jelenlegi helyzetének láttán.

Nemzetünk nagyon nagy bajban van, csak Isten irgalma menthet meg minket, állapítja meg a Katolikus Egyház nemzeti imaévet hirdető körlevele. Aki ezt megérti és átérzi, az máris tudja, hogy nem élhetünk tétlenül El kell szánnunk magunkat az értelmes cselekvésre. Ideát Erdélyországban is elérkezettnek látjuk az időt, hogy többé ne hallgassunk, ne tétlenkedjünk. Hogy minden eddiginél határozottabban kiálljunk nemzeti jogaink mellett, és népünk védelmében. Ezért hirdettük meg nemzeti ünnepünk alkalmából Székelyföldön és Partiumban márciusi nagygyűléseinket. Ha nem akar időt veszíteni és életet akar nyerni, ha nem akar az Erdély etnikai térképéről szinte teljesen kiveszett szászok és zsidók sorsára jutni, erdélyi magyar közösségünknek fel kell ismernie: Eljött a rendelt ideje nemcsak szólásnak, hanem a hitből fakadó életre szóló cselekvésnek, a feltámadásnak és a régi romok megépítésének.